

mee accoord dat op de bezwaren van de Negombose vissers op 19 november is besloten hen, behalve dat wat ze al ontvingen, voor iedere zak die ze vervoerden als douceur 3 stuivers te geven. Deze arme lieden transporteerden met hun eigen padies, of vaartuigen, levensmiddelen, ammunitie en alle andere behoeften naar het verzamelpunt te Goenewile. Tenslotte is goedgekeurd dat aan de kapiteins-luitenant [fol. 1570] Christoffel Baatke, Hageman, Maurer en Bodenschats bij besluit van 28 november op hun verzoek de emolumenten van een kapitein zijn toegekend en bij besluit van 6 december aan het hoofd van de Mahabadde Dumorijn het kostgeld en emolumenten van een koopman. Voorts keurde men goed dat de assistent en muntmeester Frederik Dammen tot boekhouder met de emolumenten van een onderkoopman werd bevorderd wegens de zware dienst, die altijd door een vaandrig werd uitgevoerd. Het is een goed bevel dat er geen tegenstrijdige verzoeken tot bevordering, maar slechts volgens het reglement gedaan mogen worden. Men verwacht nu alleen boekingen overeenkomstig raadsbesluit. Volgens de brief van 17 mei 1765 was er op de verkoop van Nederlandse koopwaar, specerijen, textiel, areka, olifanten, paarden etc. in 1764/65, bij een inkoopsbedrag van f 136.343, een winst van f 145.176, of 106½ %, gemaakt. [fol. 1571] Op een inkoopsbedrag van f 44.498,- aan textiel werd een winst van f 23.339, of ruim 52½ %, gemaakt. Deze winsten kunnen ermee door, maar de afzet had groter kunnen zijn. Bij het bestuur werd er op aangedrongen de bevelen van Heren XVII in de brief van 10 oktober 1764 over de handel in suiker precies op te volgen, waarbij de desbetreffende afschriften en de verkoop contra-rekening over 1751 tot 1760 werden bijgevoegd. Het kan zich daar naar richten bij de berekening van de onkosten en bij het geven van advies over het eerste jaar. Uit de brief van 17 mei 1765 uit Ceylon is gebleken dat, hoewel door voldoende regen de katoen een overvloedig gewas gaf, door het voortduren van de oorlog in Madurai de spinners en wevers bij hun arbeid hinder hadden ondervonden en dat ze waren weggetrokken. De verwerving van textiel viel daardoor karig uit. [fol. 1572] Op de bestelling uit Nederland van 2192 pakken en balen waren er maar 1444, of 748 te weinig, geleverd, en op de bestelling voor Azië van 262¼ baal maar 228, of 34¼ baal te weinig. Deze verwerving zou redelijk zijn geweest, als er niet 699 pakken onder waren geweest die volgens de brief van 24 januari 1764 op de overwal uit het vorige jaar waren achtergebleven. Bij de brief van 8 april had het bestuur het nadeel voor de dienaren daar gelaten. Er was geenszins voldaan aan de bevelen in de brief van 31 juli 1764, omdat er een kardinaal verschil is tussen late verwerving door onlusten of door plichtsverzuim van de dienaren. Er is nogmaals om uitleg verzocht. [fol. 1573] Voorlopig is ter kennisneming aangenomen dat de aanbesteding op de basis van de prijzen van het voorafgaande jaar was geschied en dat Sangari Mutia Pillai en Sewetanewen Chetty op grond van een goede getuigenis door het bestuur als nieuwe kooplieden waren toegelaten. Het bestuur meldde bij zijn brief van 8 juli 1765 dat het opperhoofd op de overwal Vos de textielhandel met aandacht en efficiënt had gedreven. Volgens besluit van 24 april 1765 was de leverantie te Ponnekail tot maart traag verlopen, totdat Vos daar zelf was heengegaan en de kooplieden er toe had gebracht dat er sindsdien binnen 10 à 12 dagen 2027 pakken textiel geleverd waren. Er is tevredenheid getoond over de veranderingen en verbeteringen in de veronderstelling dat het opperhoofd Vos [fol. 1574] daarmee zal voortgaan. Hopelijk wordt de bestelling uit Nederland, hoewel half zo groot als het voorafgaande jaar, snel uitgevoerd. Heren XVII zullen met niet minder genoegen dan de Hoge Regering zien dat de geringe acceptatie van pagoden en Compagnies nieuwe fanums in Madurai door de getroffen maatregelen wordt weggenomen, hoewel de vermogende wisselaars daar, met oog op de winst, hun voordeel zullen proberen te doen met het rijzen en dalen van de waarde. De twee Tiruchirapallische mannyakkers, die door nawab Mahomet Dilly Chan naar Kayalpatnam waren gezonden om de mannyakker van Camsaayba daar te arresteren, hadden, toen hij niet in zijn huis was en bij afwezigheid van Compagnies koopman Wilkais Nayna Lebbe, dat huis beroofd [fol. 1575] en hem verwond, zodat hij als gevolg daarvan twee dagen later was overleden. Het is juist dat het bestuur hiertegen bij de nieuwe regent krachtig had geprotesteerd. Daarop waren die twee mannyakkers gearresteerd, naar Tirunelveli overge-